De la marile competiții internaționale, trimișii noștri speciali relatează:

„ROMÂNIA POATE ADUCE SALATIERA DE ARGINT ÎN EUROPA"

(Urmare din pag. 1)

Constantin COMARNISCHI
transmite din **LONDRA**

proșuri pentru înfrîngere. „Nu aveți dreptate — a ripostat Baxter. **Nu consider o catastrofă dacă am pierdut la limită o asemenea finală. Cît privește pe Cox, el rămîne pentru mine același băiat bun și jucător valoros. El a cîștigat pe merit primul set, așa cum a făcut și Năstase în celelalte trei. Cox a încercat totul, dar adversarul său s-a dovedit simbătă superior. Pentru faptul că nu l-au mai ținut nervii, nu pot să-i aduc lui Cox nici o vină".** Atitudinea elegantă avută de antrenorul englez, în apărarea elevului său, a produs o frumoasă impresie.

Ziarul „The Observer" publică o fotografie a campionului român Ilie Năstase, executînd o adevărată robinsonadă și avînd următoarea explicație: „Ilie Năstase se va ridica și va bate pe Cox și Marea Britanie". Iar în articolul intitulat „Speranțele Marii Britanii au sucombat", Tony Mottram scrie: „Stilwell s-a comportat excepțional, deși inteligența și forța de joc ale lui Țiriac i-au dat mult de lucru. Cîștigătorul a repurtat una dintre cele mai frumoase victorii din întreaga sa carieră. Apoi Cox a intrat decis să-l bată pe Năstase, dar acesta a cucerit o victorie electrizantă. Ascendența românului a crescut în setul al treilea, cînd Năstase a făcut 4—3 printr-un break. La ultimul punct, care i-a pecetluit succesul, Năstase a executat un splendid backhand volé, necruțător. O dată cu aceasta, el a scos un strigăt puternic de satisfacție, care a făcut să răsune întregul stadion. România se calificase în Challenge-Round!".

De asemenea, într-un editorial al lui „Sunday Mirror", titrat „După un Stilwell magnific, un Cox pulverizat", se spune: „Echipa britanică a început cu drapelul sus, pentru ca în curînd să cadă într-o agonie deznădăjduită, în finala interzone, împotriva României. Condusă cu 2—1 la începutul zilei a treia, echipa gazdă a fost adusă la egal de jocul magnific al lui Stilwell. El l-a depășit pe Ion Țiriac într-o partidă de o înaltă măiestrie artistică, combinată cu forță, cum rar s-a văzut. Stilwell l-a lăsat astfel pe Cox cu posibilități de a-l învinge pe Năstase, ca apoi împreună să înfrunte formația Statelor Unite, la Cleveland. Această misiune s-a dovedit însă peste puterile lui Cox, care a fost de o nervozitate extremă. El **a început foarte puternic, pentru ca apoi să nu se mai vadă".**

Și alte cotidiene consacră spații mari finalei. De exemplu, în „The Sunday Times" John Ballantine scrie: **„Partida a luat sfîrșit în dezamăgirea generală a englezilor, pentru că Năstase și Țiriac vor merge la Cleveland, și nu Stilwell și Cox. După ce Stilwell a fost erou, l-a învins pe Țiriac, și a egalat scorul, Cox a rămas singur în arenă, în rolul unei paiațe tragice. Trebuie să recunoaștem că pe măsură ce jocul înainta, autoîncrederea dispărea la Cox, iar bakhandul lui se prăbușea. Năstase a cîștigat absolut meritat. La sfîrșitul meciului, uriașul său coleg, Țiriac, l-a purtat pe umeri, într-un adevărat triumf, pînă la cabine".** Și mai departe, din același articol, citățm: **„Ne-am fi așteptat ca Năstase să fie temperamental, așa cum a fost joi în partida cu Stilwell, iar Cox, care reprezintă personificarea calmului britanic, l-ar fi putut eventual înfringe. La început, englezul a mers bine. Campionul român n-a vădit însă nici un moment că este emoționat și, cu cît pămîntul îi ardea mai tare sub picioare, el se dovedea mai stăpîn pe el".**

Două ziare, **„The Sunday Telegraph" și „News of the World"** publică articole cu titluri asemănătoare: **„Cox a greșit și Marea Britanie a părăsit lupta" și „Cox clachează și Anglia iese din competiție".**

În primul ziar, Henry Raven inserează: **„Campania lungă și dramatică a băieților lui Baxter, care au reușit ca, după ani și ani, să aducă pentru prima oară Anglia în finala interzone, s-a încheiat într-o atmosferă sumbră. Prin urmare, România este cea care va întîlni Statele Unite și cu aceasta ia sfîrșit frumosul vis britanic. Formația noastră a realizat totuși mult mai mult decît s-ar fi așteptat la începutul acestei ediții a „Cupei Davis". Ultimele trei victorii asupra R. F. a Germaniei, R.S.A. și Braziliei au fost formidabile. În schimb, finișul a fost descurajant pentru cei 7 000 de spectatori, în timp ce pentru România a constituit o adevărată desfătare. După ce Stilwell a biruit și Cox a debutat bine, pierzînd numai 3 puncte, se părea că Anglia a scăpat în cîștigătoare. Dar Năstase, un tînăr zvelt, cu picioare lungi, a spulberat toate proiectele noastre. Este adevărat că el a fost nervos în meciul cu Stilwell, de joi, în schimb simbătă, cînd a observat că ripostele lui Cox nu sînt teribile, a ieșit deschis la atac și balanța victoriei a înclinat în favoarea României. Năstase a executat cu mult fler smashuri și voleuri, de o mare savoare pentru public".**

În sfîrșit, în **„News of the World"**, Ted Harrison consemnează: **„Năstase a fost eroul românilor. În loc să se îndoaie sub povara nervilor, după cum era de așteptat, puterea lui de luptă a crescut exact după ce el pierduse setul întîi. Ne pare rău, dar trebuie să spunem că tocmai Cox a fost acela care s-a prăbușit din cauza tensiunii nervoase".**

Și comentariile ar mai putea continua, la fel de elogioase, asupra marelui succes al tenisului românesc, pe Wimbledon. Dar, să dăm cuvîntul și realizatorilor lui:

ILIE NASTASE: „Întîlnirea cu Anglia a fost infernală. Sînt fericit. Ne vom strădui să jucăm bine și în continuare. Dorim să cîștigăm «Challange-Round»-ul. Deținătoarea «Salatierei de argint», formația Statelor Unite, nu se anunță a fi o adversară mai dificilă decît această echipă a Angliei, jucînd pe gazon".

ION ȚIRIAC: „Să fiu sincer, nu mă așteptam să-i învingem pe englezi, pe iarbă. Pe zgură, nu am fi avut probleme. Cu tot handicapul din start, am jucat bine, iar la dublu nu am suferit înfrîngere în «Cupa Davis» în 1969. Năstase a demonstrat că este un mare jucător. El a știut să cîștige meciul decisiv. Cine învinge la 2—2, în ambianța de la Wimbledon, are o valoare deosebită. Năstase a reușit să poarte cu succes această răspundere în momente extrem de dificile, hotărîtoare. Pe Cox l-a învins prin stăpînirea de sine. Sînt foarte bucuros și-l felicit din toată inima".

Antrenorul **GHEORGHE COBZUC: „Voința și calmul au ieșit învingătoare. Sînt nespus de fericit pentru această victorie adusă culorilor României. Țin să mulțumesc, în numele întregii echipe, pentru numeroasele telegrame și mesaje care ne-au sosit din țară înaintea, în timpul și după terminarea întîlnirii. Ele ne-au îmbărbătat și ne-au făcut să-i simțim și mai aproape pe cei de acasă. Încă o dată mulțumiri".**

Performanțe remarcabile la europenele de înot ale juniorilor

- Karin Neuegebauer — record european la 800 m
- Liviu Copcealău — pentru a treia oară într-o finală

Adrian VASILIU
transmite din **VIENA**

Parada speranțelor natației europene s-a încheiat așa cum a început. Cu un excepțional record continental (de senioare) al unui alt produs de marcă prezentat în concurs de școala din R. D. Germană. După o luptă electrizantă cu Novela Calligaris, luptă care a mai încălzit tribunele literalmente înghețate de frigul și ploaia tomnatecă, Karin Neuegebauer a terminat proba de 800 m liber în 9:30,8 (timp superior cu 12 secunde vechiului record), după ce, în prealabil, trecuse în 2:17,0 la 200 m și 4:42,0 la 400 m. Și, în timp ce micuța italiancă, mare favorită, urca pe podiumul de premiere cu lacrimi în ochi, văzîndu-și risipite ultimele speranțe la o medalie de aur, steagul național al R. D. Germane se înălța pe cel mai înalt catarg de la Stadionbad pentru a șasea oară. Reprezentanții acestei țări (în special înotătoarele) au dominat categoric a doua ediție a europenelor de juniori, confirmînd o clasă incontestabilă. Gabriela Wetzko, Eveline Stolze, Barbara Hoffmeister, Karin Neuegebauer, iată doar cîteva din cele care într-un scurt timp vor asalta puternic piscurile atinse de elita americană.

Liviu Copcealău, dovedind din nou deosebită putere de luptă și ambiție, a realizat frumoasa performanță de a se califica pentru a treia oară într-o finală europeană. El a cîștigat cu mare ușurință seria a doua a probei de 200 m mixt cu 2:29,6, dar după-amiază nu a putut obține decît locul 7, cu 2:28,2. În orice caz, tînărul dinamovist este unul dintre puținii competitori care au luat startul în trei probe, calificîndu-se pentru finalele tuturor. În aceeași probă, Zeno Oprițescu, am putea spune ghinionist, a ratat pentru a doua oară calificarea, pentru o singură zecime de secundă, cifra obținută — 2:30,7 — fiind a noua.

Cum era de așteptat, Andreea Gyarmati s-a impus cu ușurință în întrecerea feminină pe 100 m delfin, cu o performanță remarcabilă — 66,1. În această probă, Anca Groza s-a clasat pe locul 10 cu 73,9.

Victorii mult aplaudate în această ultimă zi de concurs au mai fost cele ale lui Andras Hargitay — 2:21,5 la 200 m mixt — care a adus astfel Ungariei cea de a patra medalie de aur, Brigitte Schuhard — 2:32,3 la 200 m mixt — și Roger Van Hamburg — 17:31,1 la 1500 m liber.

Rezultate: **800 m liber (f):** 1. Karin Neuegebauer (R.D.G.) 9:30,8 — nou record european de senioare; 2. Novela Calligaris (Italia) 9:36,0 — nou record național; 3. Andreea Elfe (R.D.G.) 9:57,5; **1500 m liber (m):** 1. Roger Van Hamburg (Olanda) 17:31,1; 2. Axel Freudenberg (R.D.G.) 18:03,3; 3. Lutz Pohl (R.D.G.) 18:10,0; **100 m delfin (f):** 1. Andreea Gyarmati (Ungaria) 66,1; 2. Gabriele Wetzko (R.D.G.) 68,2; 3. Zsuzsa Toth (Ungaria) 69,6; **100 m delfin (m):** 1. Udo Lenarczyk (R.F.G.) 61,0; 2. Piotr Dlucik (Polonia) 63,5; 3. Attila Ssaszari (Ungaria) 63,8; **200 m mixt (m):** 1. Andras Hargytai (Ungaria) 2:21,5; 2. Jorge Comas (Spania) 2:23,4; 3. Dittmar Brand (R.D.G.) 2:24,4;... 7. Liviu Copcealău 2:28,2; **200 m mixt (f):** 1. Brigitte Schuhard (R.D.G.) 2:32,3; 2. Eveline Stolze (R.D.G.) 2:34,9; 3. Nina Petrova (U.R.S.S.) 2:36,8; **sărituri de la trambulină (f):** 1. Ala Selina (U.R.S.S.) 313,47 p; 2. Tatiana Stireva (U.R.S.S.) 309,27 p; 3. Ulriche Knape (Suedia) 306,45 p;... 13. Tatiana Dumitriu 194,40 p.

DUPĂ TITLUL OLIMPIC — MEDALIE DE AUR LA EUROPENE

● IVAN PATZAICHIN ȘI SERGHEI COVALIOV ÎNVINGĂTORI LA CANOE DUBLU 1000 m

Dan GÂRLEȘTEANU
transmite din **MOSCOVA**

Duminică, la Himki, au continuat finalele celei de a VII-a ediții a C.E. de seniori. Ziua a doua a competiției a fost net dominată de reprezentanții Uniunii Sovietice — foarte bine pregătiți — dar, firește, și beneficiari ai „terenului" propriu (pistă de concurs cu toate particularitățile ei). Prezenți în șase din cele opt finale, sportivii români s-au comportat din nou bine, unii reușind performanțe excelente. Pe primul plan se situează, desigur, victoria campionilor olimpici Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov în proba de C 2—1000 m, succes care confirmă clasa ridicată a acestor sportivi și căruia i s-au adăugat, duminică, alte rezultate excelente obținute de tricolorii români.

Dimineața s-au disputat ultimele semifinale. Echipajele de ștafetă și K 2 — 1000 m au obținut calificarea în finală, dar Irimia la K 1 — 500 m și dublu — Valentina Serghei, Harepina Evdochimov — la K 2 — 500 m (locul IV) au ieșit din competiție.

CÎND LIPSEȘTE SPIRITUL DE ECHIPĂ

Disputată în încheierea reuniunii de dimineață, ultima din cele cinci probe de fond, K 4 — 10 000 m, nu ne-a adus satisfacțiile dorite. Imediat după start cele două echipaje românești s-au situat pe primul plan al cursei, lăsînd tuturor impresia că nu vor lipsi din lupta pentru medalii. Dar, după primul tur s-a văzut clar că tactica adoptată de reprezentanții noștri nu-i va duce spre victorie. În loc să se ajute cît mai mult, și în orice caz să nu se stînjenească reciproc, cele două ambarcații au început o hărțuială continuă, fiecare căutînd victoria pentru sine. Astfel, ritmul cursei a fost forțat, total nefiresc și contraindicat, și primele „victime" au fost înșiși caiaciștii români. Echipajul format din Sciotnic, Vernescu, D. Ivanov și C. Macarencu, solicitat atunci cînd nu trebuia, a ocupat abia locul 6 într-o probă la care valoarea îi dădea dreptul să aspire la o medalie. La rîndul lui, de asemenea extenuat, echipajul Coșniță, Simiocenco, I. Terente și Pocora a fost nevoit să abandoneze, puțin după jumătatea cursei. Așa s-a încheiat o luptă directă între sportivii noștri, de care au profitat caiaciștii unguri. Pentru că norvegienii nu puteau fi, în orice caz, întrecuți.

ȘAPORENKO N-A AVUT DIFICULTĂȚI

Deși pe celelalte opt culoare ale finalei de K 1 — 1000 m au luat startul caiaciști de valoare, specialiști redutabili ai probei, Aleksandr Șaporenko n-a avut nici emoții, nici dificultăți, cîștigînd clar întrecerea. La rîndul lor, Tiscenko și Anderson s-au distanțat de ceilalți concurenți, astfel încît ordinea clasamentului a fost stabilită fără mult așteptata fotografie de sosire.

REZULTATE TEHNICE (finalele): K 4 — 10 000 m: **1. Norvegia (Sobi, Johansen, Andersen, Tore), 2. Ungaria, 3. U.R.S.S... 6. România (Sciotnic, D. Ivanov, Vernescu, C. Macarencu).** Echipajul Pocora-Simiocenco-I. Terente și Coșniță a abandonat. K 1 — 1000 m: **1. Șaporenko (U.R.S.S.) 4:02,47, 2. Tiscenko (U.R.S.S.) 4:03,0, 3. Anderson (Suedia) 4:07,49;** K 2 — 500 m (f): **1. U.R.S.S. (Laiuska, Semianskaia) 1:56,52, 2 Ungaria 1:58,81, 3. R. F. a Germaniei 1:59,37;** K 2 — 1000 m: **1. Șaporenko-Moruzov (U.R.S.S.) 3:38,80, 2. Anderson - Utterbergh (Suedia) 3:39,47, 3. Giczi-Timar (Ungaria) 3:40,0... 7. H. Ivanov-Conțolenco (România) 3:34,97;** C 1 — 1000 m: **1. Wihman (Ungaria) 4:23,80, 2. Fedulov (U.R.S.S.) 4:24,45, 3. Tatay (Ungaria) 4:25,51... 7. Maxim Samson (România) 4:37,23;** C 2 — 1000 m: **1. Patzaichin-Covaliov (România) 3:57,30, 2. Manea-Calabiciov (România) 3:59,52, 3. Dribas-Kaliaghin (U.R.S.S.) 4:00,62;** K 4 500 m (f): **1. U.R.S.S. 1:46,70, 2. R. D. Germană 1:47,56, 3. U.R.S.S. II 1:49,18... 6. România (Ditcov, Lauer, Angelescu, Evdochimov) 1:51,75... 7. România II (Lovin, Calenic, Nichiforov, Răutu) 1:52,90;** K 1 — 4×500 m (ștafeta): **1. U.R.S.S. (Kaptur, Bodatov, Sedaskev, Tiscenco), 2. România (Vernescu, Iacob, Botez, Zafiu), 3. Ungaria (Giczi, Hesz, Czimadia, Hölösi).**

O ABSENȚĂ JUSTIFICATĂ, DAR...

Ratînd calificarea în semifinala de dimineață, prin echipajul Valentina Serghei — Harepina Evdochimov, echipa noastră nu a fost reprezentată nici în finala probei de K 2 — 500 m (f). Așa cum am anunțat, Valentina Serghei nu a putut concura în plenitudinea forțelor sale, iar cel de al doilea echipaj feminin nu a putut fi prezentat la startul europenelor. Din motive reale, explicații care pot fi acceptate, dar absența caiacistelor noastre din această finală ne-a provocat tuturor un sentiment de amărăciune și a mai adăugat un semn de întrebare altora deja existente cu privire la perspectivele caiacului nostru feminin.

9 CAPETE DE AFIȘ

Finală extrem de valoroasă la K 2 — 1000 m. De la început Saporenco-Moruzov imprimă cursei un ritm sufocant, căruia reprezentanții noștri nu-i pot rezista decît pe prima parte a distanței. Un finiș spectaculos și oarecum inedit stabilește ierarhia finalei, pe primele locuri clasîndu-se echipajele Uniunii Sovietice, Suediei (Anderson-Utterberg), Ungariei (Gizi, Timar). Dublul nostru format din H. Ivanov și A. Conțolenco ocupă locul 7 — un rezultat modest, chiar dacă avem în vedere valoarea adversarilor.

WICHMANN ÎNVINGĂTOR ȘI LA VITEZĂ

Pentru a evita o solicitare prea mare a lui Patzaichin și, desigur, pentru a-i asigura mai multe șanse de victorie (împreună cu Covaliov) în proba de dublu, antrenorul Radu Huțan l-a retras pe primul nostru reprezentant din finala de canoe simplu 1000 m, urmînd ca Maxim Samson să încerce singur o „pătrundere" printre experimentații specialiști ai probei. Era însă o tentativă fără prea multe speranțe, pentru că printre adversari se numărau Fedulov, Wichmann, Tatay și Galkov. Maxim Samson n-a putut face mai mult decît să obțină un loc 7 obținînd, totodată, o experiență care — evident — îi lipsește încă.

CANOIȘTII ROMÂNI DOMINĂ FINALA DE DUBLU

Antrenorii noștri au mizat totul pe o carte — prin retragerea lui Patzaichin — și au cîștigat. De data aceasta rezultatul — un frumos event de medalii — a corespuns integral calculelor specialiștilor noștri, dar — mai ales — valorii reale a celor doi concurenți români. Patzaichin și Covaliov au cîștigat titlul european, iar Calabiciov și Manea — medalia de argint, într-o finală pe care ei au dominat-o clar. Aceasta cu toate că pe prima porțiune a cursei, dublurile Procopeț—Zamotin și Wichmann—Petrikovics luaseră un ușor avantaj. Echipajele noastre au făcut însă o excelentă cursă tactică și printr-un finiș — care realmente a impresionat — au trecut linia de sosire cu un avans considerabil asupra urmăritorilor. Așadar, *încă o medalie de aur și încă una de argint. „Cursa a fost destul de grea, dar pe ultimii metri noi am avut mai multe resurse și am cîștigat, spre marea noastră satisfacție, demonstrînd că formăm o echipă omogenă, că ne înțelegem de minune"* mi-a declarat Patzaichin, la cîteva minute după frumoasa victorie.

SIMANSKAIA — AL TREILEA TITLU EUROPEAN

Nici în ultima finală a probelor feminine nu era de așteptat ca reprezentantele noastre să obțină rezultate deosebite. Primul echipaj (Ditcov, Lauer, Angelescu, Evdochimov) nu aspira — așa cum mărturisea, înaintea finalei, Hilde Lauer — decît la un loc 5—6. Și a încheiat proba pe locul 6... Cel de al doilea echipaj român, format din proaspetele campioane europene de junioare, înscris fără pretenții de a obține performanțe, și în mod special pentru a cîștiga un plus de experiență competițională, s-a clasat pe locul 7, aproape de senioare. Finala a prilejuit o dispută interesantă între cele două formații ale Uniunii Sovietice și cea a R.F. a Germaniei. A cîștigat echipajul din care făcea parte și Tamara Simanskaia, după cursa de K 4—500 m deținătoare a trei titluri ale continentului nostru.

SUCCESUL TINERETII

Întinerită considerabil, ștafeta română de K 1 4x500 m, formată din „veteranul" Vernescu și tinerii Iacob, Botez și Zafiu, debutanți la C.E., a adus reprezentativei noastre, în ultima probă a competiției, o *nouă medalie de argint.* Performanța, dacă ținem seama totcmai de componența ștafetei, ni se pare deosebit de valoroasă, mai ales că în urma lui Vernescu (ultimul schimb al ștafetei noastre) au sosit puternicele echipe ale Ungariei, R.F. a Germaniei și Olandei. Fără a diminua cu nimic aportul consistent al lui Vernescu, cred că se poate spune că acest prețios loc secund, constituie — înainte de toate — un succes al tinereții.

Punct final deci în mult disputata ediție 1969 a C.E., pentru unii încheiată cu bucurie, pentru alții, poate, cu oarecare amărăciune; constituind însă pentru toți un necesar test al pregătirii în vederea următoarei întîlniri — campionatele mondiale ale anului viitor.

Bilanțul sportivilor români la campionatele europene de caiac-canoe desfășurate pe apele de la Himki: *2 medalii de aur, 4 de argint și 2 de bronz.*

CERTITUDINEA VALORII

Iată încheiat maratonul european al canoiștilor și caiaciștilor; iată lăsată cortina peste apele răscolite ale lacului Himki; iată rămas solitar marele pavoaz amintind viața, numai pentru un ceas sau două, pasionaților rendez-vous al performerilor acestui sport.

S-au decernat titluri, s-au împărțit cele 24 medalii de aur, dar fiecare cursă, chiar și cele din serii, continuă să fie comentată.

Dincolo de cifre și statistici, de clasamente pe puncte sau medalii, mi se pare înainte de toate, chiar înaintea bilanțului, demnă de consemnat constanța valorică a echipei noastre. Din nou tricolorii români s-au numărat printre favoriți, din nou unii dintre ei au urcat podiumul învingătorilor.

Poate că la Himki nu s-au cîștigat atîtea titluri și medalii cîte am fi dorit, dar toată lumea a fost de acord că metronomul valorii performanțelor sportivilor noștri a funcționat ireproșabil. Să spunem fără teamă de a greși, sau a părea lipsiți de modestie, că avem o școală românească în acest sport. Avem sportivi extrem de dotați, talentați, cu o remarcabilă putere de luptă. Avem antrenori care își onorează profesia, dăruindu-se fără rezerve muncii de descoperire a talentelor și de șlefuire a lor, într-un ritm aproape incredibil pentru tehnicienii altor sporturi.

Nu există pauze, nu există momente de relaxare. Atunci cînd Rotman, Ismailciuc sau Alexe, sau Nicoară au obosit, schimbul de mîine era pregătit să prelia ștafeta performanțelor. Sportul caiacului și canoei este la noi sportul în care există o mistuitoare pasiune de a căuta obstacolele cele mai grele, întîlnirile cu marii maeștri din oricare țară, în oricare condiții. Este sportul în care nu se prea fac concesii și de aceea, desigur, nu există vedete și nici senatori de drept.

Iată de ce în fiecare an, la Melbourne, la Gand, Duisburg, Poznan, Snagov, Grünau sau acum pe lacul Himki din Moscova s-a înălțat de atîtea ori drapelul țării noastre. Avem o valoare certă în acest sport, ea este păstrată de ani de zile spre cinstea sportivilor, antrenorilor și a federației de specialitate.

Această certitudine a valorii transmite un cald sentiment de bucurie și mîndrie, un optimism robust, dar lucid. De aceeea, credem că flotila tricolorilor noștri, care a cules atîtea aplauze din tribunele de la Himki va cuceri mîine — indiferent dacă vor concura laureații acestor zile de august sau alți tineri, acum la începutul ascensiunii spre marile performanțe — noi succese de prestigiu pentru sportul românesc.

— d. g. —

EXAMENUL MĂIESTRIEI!

Ion GAVRILESCU
transmite din **BURGAS (Bulgaria)**

Etapa a IX-a, **Obzor-Burgas**, a supus pe cicloturiști celui mai dificil examen de la plecarea în expediție. După numai 10 kilometri de pedalat, pe șosea dreaptă și lină, au început urcușurile și coborîșurile în serpentină. Ne temeam că în fața unor asemenea obstacole răspîndite pe mai mult de 60 de kilometri, puterile micilor noștri sportivi vor ceda. Dar, spre marea noastră bucurie și spre lauda lor, nici unul nu a coborît din șa. Așa că s-a ajuns la Netebîr la ora stabilită.

Aici caravana a făcut un scurt popos pentru refacerea forțelor și vizitarea stațiunii. Bine dispus, de loc obosit, înstare să mai pedaleze cu ușurință încă alți 50 de kilometri, cel mai mic dintre participanți (și ca statură, și ca vîrstă), **Coloman Tompa**, ne-a acordat un scurt interviu...

— **De cînd practici ciclismul?** l-am întrebat.

— **Am început să merg pe bicicletă în 1967, cînd aveam 11 ani. De atunci acest sport a devenit pasiunea mea numărul 1. Mi-a fost greu să renunț la șah, tenis de masă și gimnastică. Dar pînă la urmă am făcut-o. Și nu regret...**

După cei 800 de kilometri parcurși avem posibilitatea să facem o apreciere asupra echipelor care compun caravana. Menționăm că fiind foarte bine pregătită, echipa județului Timiș. Toți componenții acestei echipe sînt dotați pentru ciclism, iar antrenorul lor îi supune unor antrenamente speciale. Și acum, o precizare: profesorul Iosif Iacob nu predă educația fizică, ci istoria și geografia...

Raisa Obodovskaia (U.R.S.S.) campioană a lumii la urmărire individuală

Hristache NAUM
transmite din **BRNO**

Duminică a fost o zi plină pentru participanții la campionatele mondiale de ciclism de la Brno. În reuniunea de după amiază — începută la ora 16,15 și încheiată la 19.15 — spectatorii care au umplut pînă la refuz tribunele velodromului au asistat la semifinalele și finalele probei de urmărire individuală femei (3.000 m) și la sferturile de finală ale probei de viteză-bărbați.

Deși ploua torențial, datorită copertinei care protejează pista și tribunele, finalele probei de urmărire individuală s-au putut desfășura în condiții excelente. În prima serie, concurenta sovietică Raisa Obodovskaia n-a avut de întîmpinat o opoziție fermă din partea adversarei sale, Hanelore Mattig (R.D. Germană). Raisa a încheiat cursa lejer (timp 4:11,75), cu un avans de aproape 10 secunde față de Hanelore. În cea de a doua serie semifinală, colega Raisei, Tamara Gorușkina, a trebuit să se întrebuințeze serios pentru a o învinge pe olandeza Cornelia Hage. Multă vreme victoria a stat în cumpănă, ea surîzîndu-i ciclistei sovietice doar pe ultimii 600 metri ai cursei. Gorușkina — 4:05,77; Hage — 4:07,27. Finala acestei probe a opus, așadar, două reprezentante ale Uniunii Sovietice, atestînd astfel neta lor dominare la urmărire individuală. Obodovskaia a pornit puternic și la un moment dat avea un avans apreciabil de 7—8 secunde. Spre sfîrșitul întrecerii forțele i-au slăbit însă și Gorușkina s-a apropiat. Dacă ar mai fi fost de parcurs încă un tur de pistă cu siguranță că titlul de campioană a lumii i-ar fi revenit Gorușkinei. Rezistînd însă bine în final, Raisa Obodovskaia a obținut victoria. Timpul său din finală: 4:01,79 (medie orară 44,139 km). Pe locurile următoare, Tamara Gorușkina (U.R.S.S.), Cornelia Hage (Olanda) — care a cîștigat finala pentru locurile 3—4, înregistrînd timpul de 4:09,28, cu 3,40 secunde mai bun decît cel al adversarei sale.

Sferturile de finală la viteză bărbați au reunit un pachet de ași ai pedalei, care s-au întrecut pe ei. Nu pentru a face demonstrație de virtuozitate, ci pentru a obține un loc în semifinale. Dorind sau nu, ei ne-au oferit însă un spectacol sportiv de înaltă calitate. Campionul olimpic Morelon a recurs în prima manșă a disputei cu tînărul sprinter sovietic Telovalnikov la un subterfugiu pentru a-l învinge. La începutul celui de-al doilea tur de pistă, francezul a atacat prin surprindere (deținea poziția secundă), a luat un avans de 10 metri și n-a mai putut fi ajuns. Timp: 12,60 secunde. În cea de a doua manșă inițiativa i-a aparținut din nou și cu 11,55 secunde a cîștigat, calificîndu-se în semifinală și mărind speranțele antrenorului său Toto Gerardin. Masivul Omar Phakadze (URSS) — cu forța sa remarcabilă și cu o vastă experiență competițională — a sprintat de fiecare dată la momentul oportun, și l-a întrecut în două manșe pe cehoslovacul Vackar (timp: 11,91 sec. și 12,21 sec.). Jürgen Geschke (R.D.G.) — 26 ani, instalator, berlinez, de cinci ori campion de viteză al țării sale — s-a comportat în cele două dispute cu italianul Verzini ca un veritabil campion, dominîndu-l tactic și tehnic. El a cucerit victoria într-o manieră entuziasmantă, realizînd 13,30 sec. și 12,60 sec., timpi care nu spun firește nimic într-o cursă cu tentă tactică. Ultimul sfert de finală a fost cel mai disputat. S-au confruntat francezul Quintyn și danezul Pedersen. În prima manșă a cîștigat Pedersen la sfîrșitul unei dispute dusă cap la cap pînă la sosire, cu timpul de 11,70 sec. În cea de a doua serie Quintyn și-a luat în aceeași manieră revanșa (11,98 sec.). Necesitînd o a treia manșă, cei doi s-au prezentat din nou la start. Finișul se anunța la fel de strîns ca și în disputele precedente însă în ultimul viraj, deci după ce se intrase în cei 200 m cronometrați ai cursei, francezul și-a părăsit intenționat culoarul, l-a voiajat pe Pedersen și și-a creat în acest fel în mod nereglamentar avantaj. Juriul l-a descalificat, dîndu-i adversarului său dreptul de participare la semifinale. Așadar, în penultima fază a întrecerii pentru cucerirea titlului de campion mondial la viteză se află angajați Morelon (Franța), Phakadze (U.R.S.S.), Geschke (R.D.G.) și Pedersen (Danemarca).

A treia serie a cursei cu antrenament mecanic a fost cîștigată de italianul Renzo Premoli cu timpul de 44:52,08 (medie orară 70,015 km) iar seria de recalificare de olandezul Boom care a parcurs 50 de kilometri în 44:06,09 (medie orară 68 km).

Întrucît finalele probelor de viteză și urmărire individuală bărbați sînt programate după ora 24, cînd ediția ziarului nostru este încheiată, comentariile și rezultatele le vom publica în numărul nostru de mîine. Astăzi, campionatele mondiale programează următoarele probe: viteză femei și tandem (serii și recalificări) — reuniunea de la ora 16; viteză femei și tandem (optimi) — în reuniunea de la ora 20.30.

Orele tîrzii la care se încheie reuniunile nu ne permit să aducem la cunoștința cititorilor noștri ultimele rezultate ale zilei. Simbătă, de pildă, la ora cînd la București ceasurile arătau miezul nopții, aici, la Brno, pe velodromul iluminat feeric viteziștii își disputau cu ardoare un loc în sferturile de finale. Geshke (R.D.G.) și-a continuat fantastica sa aventură de detronare a așilor, învingîndu-l și pe campionul mondial Borghetti! A fost o serie de un dramatism neîntîlnit, în care ultima picătură de energie aruncată în luptă a hotărît învingătorul.

Italianului Verzini i-a fost necesară mărturia fotografiei de sosire pentru a fi declarat cîștigător în seria cu Fredberg (Danemarca) și Kucirec (Cehoslovacia).

Morelon (Franța), Phakadze (U.R.S.S.) și Pedersen (Danemarca) și-au onorat cărțile de vizită, dar au trecut și ei prin mari emoții pînă să se vadă învingători în sosirile optimilor și o dată cu aceasta, calificați în „sferturi". Francezul Quentyn și-a adjudecat victoria (timp 11.52 sec) în disputa cu americanul Mountfordy și olandezul Loevesijn.

„Recalificări diabolice" au fost numite disputele la care au participat cei 12 învinși, pentru a desemna încă doi participanți la penultima fază. Patru serii și apoi încă două între învingători au fost, într-adevăr, tururi de forță, absolvite cu brio de doi tineri și talentați sprinteri: sovieticul Telovalocikov și cehoslovacul Vackar.

Urmărirea individuală bărbați (4000 m) a prilejuit, de asemenea, întreceri electrizante. Acerba dispută a dat naștere unor performanțe care pot fi socotite — pentru un velodrom situat la șes — excepționale: Kurmann (Elveția) 4:50,82; Hoékstra (Olanda) 4:54,45; Repillard (Franța) 4:55,48; Darmet (Franța) 4:57,28; Crapez (Belgia) 4:57,40; Zielinski (Polonia) 4:58,34. În sferturi de finale Kurmann (Elveția) l-a învins pe Van de Ruit (Olanda), Zielinski (Polonia) pe Hoekstra (Olanda), Repillard (Franța), pe Crapez (Belgia) și Darmet (Franța) pe Knudsen (Norvegia).

Comentînd pentru cititorii ziarului „Sportul" preliminariile probei de urmărire individuală, M. Jekiel (Polonia) — secretar general al Uniunii cicliste internaționale — ne-a spus: **„Am urmărît campionate mondiale și Jocurile Olimpice, dar niciînd n-am asistat la întreceri de un nivel atît de ridicat. Valoarea apropiată a concurenților, excelenta pregătire și puternica lor dorință de afirmare — iată ce generează dispute atît de aprige, atît de spectaculoase".**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

9368